

Isten szól az ő Fia által

Korábbi lapszámainkban szó volt arról, hogy a teremtett világ Isten nagyságáról és bölcsességéről beszél. Arról is olvashattatok már, hogy Isten szól hozzánk az ő igéje, a Biblia által.

Isten azonban arról is gondoskodott, hogy őt még alaposabban megismerhessük, hogy tudomást szerezzünk az ő szeretetéről is. Ezért elküldte az ő Fiát a földre, és szólt általa is.

Isten fia, Jézus, emberi testet öltött, és eljött a földre. A zsidó nép közé született, az ő országukban élt és tanított. Beszélt Isten tulajdonságairól, tanította az embereket Isten akaratára. Ezt olyan hatalommal tette, mint korábban senki más. Sőt! még valamiben különbözött az ő üzenete a másokétól. Miközben a próféták úgy szólhattak csak, hogy ezt üzeni az Úr általunk, addig Jézus így taníthatott: *Bizony bizony mondom nektek!* Jézus az Atyától jött és azt mondta el, amit ő ott látott. A próféták csak azt mondhatták tovább, amit Isten üzent rajtuk keresztül.

Jézus beszélt Isten országáról, az eljövendő ítéletről, és arra buzdította az embereket, hogy béküljenek meg Istennel. A bűnbánó bűnösök barátja volt, meggyógyította a betegeket, enni adott az éhezőknek.

Jézus tanítványokat is gyűjtött maga köré, akik sok időt töltöttek vele. A tanítványait sokkal több dologra megtanította mint a többi embert. Egy alkalommal az egyik tanítványa arra kérte Jézust: *Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!* (János 14,8.)

Jézus azt válaszolta neki: *Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Fielem? A ki engem látott, látta az Atyát.* (János 14,9)

Mit értett Jézus ez alatt? Azt, hogy az Atya Istent megismerhetjük úgy, hogy megismerjük az ő fiát, Jézust, mert a Fiú olyan mint az Atya. A Fiú az

Atya képmása, és az ő dicsőségének a visszatükröződése. (Zsidó 1,3)

Miközben Jézus jó dolgokat tett az emberekkel, aközben megmutatta azt is, hogy milyen az Atya. Miközben könyörületre indult a nélkülözők iránt, azáltal megmutatta az Atya irgalmát.

Miközben bűnbocsánatban részesítette a megtérő bűnösöket, aközben rámutatott Isten bűnbocsátó szeretetére. Miközben Jézus csodálatos személyét, munkáját vizsgáljuk, aközben az Atya csodálatos személyét is megismerhetjük.

Jézus földi életének eseményei le vannak jegyezve a bibliának az újszövetségi részében. Így Jézus megismerése ma is lehetséges a Biblia által. Megismerhetjük Jézus életét, tanítását és annak a részleteit, hogyan halt meg a bűneinkért, és hogyan békülhetünk meg Istennel.

Miközben megismerjük Jézus irántunk mutatott szeretetét, aközben az Atya irántunk való szeretetét is megláthatjuk. Miközben megismerjük Jézust, aközben megismerjük az Atyát is, mert Jézus ezt tanította:

Én és az Atya egy vagyunk. (János 10,30)

Az egy igaz Isten

Az eddigiekben már többször is szoltunk arról, hogy a teremtett világ nagysága és bonyolultsága Istent dicsóíti. Sok embert ez arra ösztönzött, hogy Istent imádja, de csupán a teremtett világ szemlélésével még nem jutnak el az emberek Isten helyes ismeretére és imádatára.

Régen sokan úgy gondolták, hogy a teremtett világ olyan nagy és olyan bonyolult, hogy egy Isten nem tudta mindezt megalkotni. Így ezek az emberek több istenben hittek, sok istent imádtak. Azt gondolták, hogy az egyik isten teremtette a csillagokat, a másik a földet, a harmadik a napot és a holdat. Ők úgy vélekedtek, hogy van külön istene a hegyeknek, külön a tengereknek, és a hatodik felel a növényekért.

Ebből is láthatod, hogy Isten helyes megismeréséhez mennyire szükséges a Biblia is.

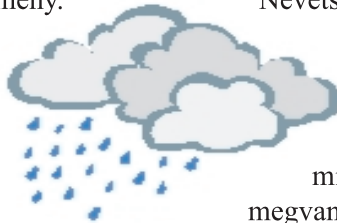
A Bibliából tudjuk, hogy a teremtett világot, annak minden részletét az egy Isten teremtette.

Ez az Isten olyan hatalmas, hogy mindezt meg tudta teremteni, képes fenntartani és igazgatni egyedül.

Sok sok évvel ezelőtt az egy igaz Isten kiválasztott a földön élő népek közül egy népet önmaga számára. Ez a nép a zsidó nép volt. Isten megajándékozta őket egy bőven termő földdel és tanította őket a prófétáin keresztül.

Többek között kihangsúlyozta nekik, hogy ne imádjanak, és ne tiszteljenek senki mást, mert rajta kívül nincs más Isten. A választott nép körül olyan népek éltek, akik sok istenben hittek, és a zsidók, Isten felszólítása ellenére eltanulták tőlük a hamis istenek tiszteletét. Fából, kőből szobrokat készítettek, és azokat imádták, mintha istenek lennének. Ezért aztán az egy igaz Isten prófétákat küldött hozzájuk, és megfedtte őket a hűtlenségük miatt. Jeremiás prófétán keresztül Isten rámutatott arra, hogy ez a sok isten imádata milyen nevetséges dolog. Egy rövid kis történetet mondott el, hogy jobban megértsék: Egy ember kimegy az erdőbe egy fejszével, és levág egy fát. Feldarabolja, és hazaviszi. Egy részéből tüzet rak, megmelegedik mellette, és ételt főz. A megmaradt részéből pedig szobrot farag, megfesti, majd azt mondja neki, hogy isten. Letérdel, és imádja a szobrot, mintha az isten lenne. Pedig a faszobor nem hall, nem lát, és nem tud segíteni sem. Nem ez a szobor készítette az eget és a földet, hisz maga is készítmény. Nevetséges dolog a teremtményeket imádni és tilos is, mert Isten megtiltotta ezt.

Csak egy Isten van, aki teremtette az eget, a földet és mindazt, ami benne van. Minden az övé, mindenről ő gondoskodik, mert neki megvan a hatalma erre. Ezért egyedül Ő méltó a mi imádatunkra és tiszteletünkre. Habár mi nem látjuk őt, de ő mindig lát minket. Meghallgatja imádságunkat és válaszol is rá.

A víz körforgása – csodálatosan megtervezve!

Ebben a cikkben egy olyan anyagra szeretnénk felhívni a figyelmet, amit talán nem is tartasz túl bonyolultnak, sőt talán számodra a legtermészetesebb dolog. A vízre gondoltunk.

Első látásra nagyon közönséges, mindenütt jelen van, naponta használjuk számtalan formában. Vízrel mosakodsz reggel, vízből készül a tea a reggelihez, ha napközben megszomjazol, mindig jól jön egy pohár víz. Víz nélkül nagyon kevés ideig maradnánk életben, hisz a szervezetünk legnagyobb része vízből áll. Vízre van szükségük a virágoknak is, ezért kell rendszeresen meglocsolni őket. Kint a természetben a növények és az állatok eső nélkül (ami ugyancsak víz) szintén hamar elpusztulnak.

De Isten kegyelméből a víz sok helyen megtalálható. Víz van a tavakban és a folyókban. Víz van az erdő mélyén fakadó hűsítő forrásban, ami aztán patakokban folyik tovább. Ha találkoznak egymással ezek a patakok, akkor hömpölygő folyó lesz belőlük. Víz van a tengerekben, óceánokban is, ami mellesleg sok szép állatnak és növénynek ad otthont.

Télen pedig más formában látjuk viszont a vizet. A felhőkből már nem eső esik, hanem hó hull. A patakokat jég réteg fedi – ami szintén víz, csak egy más halmazállapotban. Hát nem csodálatos, hogy a víz, amire akkora szüksége van az embernek, az állatoknak, a növényeknek, ennyi formában jelen van a földön?!

Láttál már kinagyított hópehelyet? Gyönyörű mintázata van minden hópehelynek, és még soha nem találtak két tökéletesen egyformát! Mennyire figyelt Isten még a legapróbb részletekre is.

Nyáron fürdünk a tóban, és felüdülnék ezáltal. Télen a tó befagy, és korcsolyázhatunk rajta. Hány helyen, és hány formában vesz körül bennünket ez a fontos elem! Édes víz, sós víz, a hó, a jég, sőt még a jégvirág is az ablakon, mind mind vízből van. Víz van a levegőben, pára formájában, víz van a felhőkben, víz van a földön, a tavakban, folyókban, tengerekben. Víz van a föld alatt is, ami miatt az emberek kutakat ásnek. Ez a föld alatti víz tör a felszínre források formájában is.

Víz van az emberi szervezetben is, sőt, a sejtjeink nagy részét ez tölti ki. Ezért a testünk 70%-a víz. Víz nélkül nincs élet!

Első látásra nagyon közönséges dolognak tűnhet a víz, de ha alaposabban utánanézzük, akkor az is a csodálatos tervezettségéről beszél.

Most már láthattad, hogy mennyire fontos, hogy a víz mindenhol ott legyen. Esetleg felmerül benned a kérdés, hogy ha ennyire nélkülözhetetlen a víz, mi lesz, ha majd elfogy?

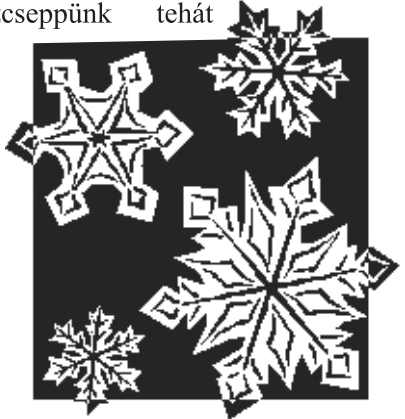
Habár vannak helyek a földön, ahol nagyon kevés víz van, mint például a sivatagokban, de Isten gondoskodott arról, hogy a földről a víz ne fogyjon el. Kijelölt egy utat a víz számára, amelyen a víz körbe-körbe jár, megállás nélkül. Ez az út során sohasem fogy el a víz, csak átalakul más formába. Ezt az utat a víz körforgásának nevezik.

Próbáljuk meg képzeletben végigkövetni egy vízcsepp útját! Ebben a körforgásban is megláthatjuk Isten bölcsességét. Csodálhatjuk az ő nagyságát és gondoskodó szeretetét.

Ha süt a nap, a víz felmelegszik és elpárolog. Képzeljük el, hogy a mi vízcseppünk az óceán felszínén volt. A nap melegének hatására elhagyja az óceánt, és a magasba emelkedik néhány társával együtt. A levegőben mint pára lebeg láthatatlanul. Amikor elér egy bizonyos magasságot, a levegő lehűl, a pára vízcseppé alakul vissza, és a többi társával együtt felhőt alkot. A felhőt a szél a szárazföld fölé fújja, és addig fújja amíg egy akadályba nem ütközik. Ilyen akadály például egy magas hegy, ami összegyűjti a felhőket. A felhők összetorlódnak, a bennük lévő vízcseppek egyre súlyosabbá válnak, mígnem egyszer csak leesnek a földre.

Ekkor esik az eső. A mi vízcseppünk tehát visszaért a földre, ahol felszívódik, és beszivárog a talajba. A talajban tápláléka lehet a növényeknek, vagy pedig tovább szivárog a földben a homokon, kavicsokon keresztül, addig, amíg egy olyan réteghez ér, amelyen már nem tud átjutni. Ez az agyagréteg, ami újból összegyűjti a sok-sok vízcseppet, amelyek itt mélyen a földben talajvizet alkotnak. Azonban még itt a talajban sem állnak meg, hanem tovább szivárognak, amíg egyszer csak újból a felszínre törnek, és ezt a helyet hívjuk forrásnak. A forrásból patak lesz, a patakból folyó, ami útjának végén az óceánba ömlik vissza. Kezdődik előlről a vízcseppünk véget nem érő története.

Minden folyóvíz siet a tengerbe; mindazáltal a tenger mégis meg nem telik: akármicsoda helyre a folyóvizek siessenek, ugyanazon helyre térnek vissza. (Prédikátor 1,7)

A teremtésről

A Kis családhhoz vendégek érkeztek. A vendégek magukkal hozták nyolc éves gyereküket is, aki a Kisék Bandikájával volt egyidős.

A két fiú, milyen gyorsan csak lehetett, el is tűnt a felnőttek szeme elől. A gyerekszoba padlója pillanatok alatt megtelt autókkal és egyéb játékokkal.

– Nahát, dinóid is vannak?! – kiáltott fel a látogató Lacika, amint észrevette egy kosárban a különböző fajtájú és méretű állatokat.

– Igen, gyakran játszom velük!

– Mekkora Apatosaurus! Feltehetően százötvenmillió éves példány! Ez meg egy Tyrannosaurus Rex! Még Triceratopsod is van? Ez megközelítőleg

kétszázötvenmillió éves.

– Ezt nem mondhatod komolyan! – húlt el Bandika, és furcsán elhúzta a száját.

– Dehogynem! Apa sok előadást tart az egyetemen és néha engem is magával visz. Mondta, hogy a fossziliákból biztos módszerrel meg lehet állapítani a dinoszauruszok korát. Külföldön is voltam múzeumokban, és ott is láttam őket. Minden tudós ezt mondja róluk!

– Én viszont egyáltalán nem hiszem azt, hogy ezek az állatok több millió évvel ezelőtt éltek volna! Én meg vagyok győződve, hogy az emberek és a dinók együtt éltek valamikor, mert Isten teremtette őket! – válaszolt egyszerűen Bandika.

– Ez ostobaság! Úgy beszélsz, mint egy keresztyén. Már hallottam erről a nevenséges felfogásról – tett tovább egy képeskönyvet a vendéggyerek.

– Apa szerint mind ostoba az, aki azt hiszi, hogy van Isten!

– Érdekes, mert az én Bibliámban azt írja, hogy az a bolond aki azt mondja, hogy nincs Isten!

– De hát bizonyítékok vannak arra, hogy a Föld egy nagy robbanás során keletkezett, és minden egyéb véletlenszerűen állott elő! – emelte fel Lacika a hangját. Az mese, hogy volt valamikor teremtés!

– Szerintem nem mindegy, hogy mit hiszünk Lacika. Isten teremtett minket és neki terve van az ember életével! A Biblia meg az a könyv, ahonnan megtudhatjuk, hogy miért érdemes élni. Ebben a könyvben az is le van írva, amit a világról, és magunkról tudnunk kell. Ha hiszed, ha nem, ez a könyv nagyon tudományos...

– Nem lehet tudományos egy olyan írás amiről semmit sem lehet tudni!

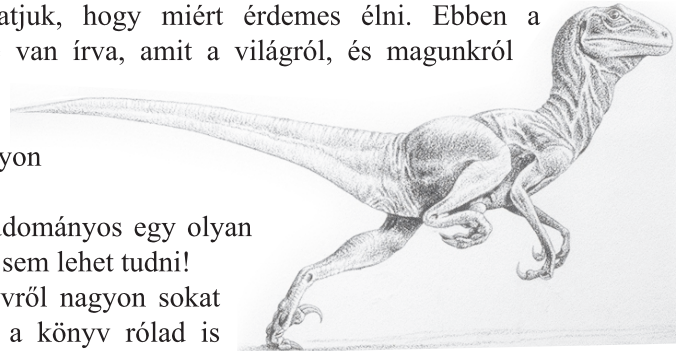
– Erről a könyvről nagyon sokat lehet tudni és, ez a könyv rólad is sokat tud. Ha olvasnád sok mindent megértenél belőle. Adhatok neked egyet?

– Apukám úgyse engedné meg, hogy hazavigyem....

– És ha én adnám oda neki?

Lacika vállat vont, és belegyezően bólintott. Gyorsan leértek a szülőkhöz a nappaliba. Bandika nyugodtan fogta a kezében az értékes könyvet.

– Ne tessék haragudni! – lépett elő szerényen a fiú mindenki

meglepetésére – egy valódi bizonyítékot szeretnék önnek adni arról, hogy honnan származunk és mi lesz velünk ha meghalunk! – nyújtotta át neki a Bibliát.

– Ó, teljesen zavarba hozol, fiatalember! – vett nagy levegőt a vendég. – Éppen most bizonyítom a szüleidnek, hogy a tudomány rohamosan fejlődik, minden gyorsan változik, és a sok bizonyíték ellenére semmi sem biztos ebben a világban! ... de ezt te még nem értheted!

– Ami biztos, az ide le van írva, és aki ezt ide leírta, az nem változik soha!

– Igen professzor úr, a fiam megelőzött, mi mindannyian hiszünk a teremtő Istenben! – szólt közbe apa, és fia mellé állt.

– Most már értem, hogy maguk miért nyugodtak, és boldogok a maguk módján! ... én még a saját elveimben sem hihetek igazán, hisz semmi sem biztos. De hinnem kell, mert nincs más választásom – hajtotta le a fejét.

A vendégek szinte szó nélkül távoztak, de a Szentírást magukkal vitték. A két család ezután még gyakran találkozott. Az előadó tanár és hozzátartozói nemsokára arra az alapra helyezték az életüket, ami sohasem ingatható meg. Isten ígéréből megértették, hogy van valami, ami biztos, amire lehet alapozni.

Az északi – sarki emberek

Sokféle embercsoport él az Északi–sarkon. A legtöbben ezek közül itt születtek. Megtanultak nehéz körülmények között élni, és közülük sokan halászzal, vadászattal keresik a pénzt, vagy állatokat fognak meg csapdák segítségével a prémjükért. Az élelmük nagy része onnan származik, ahol ők élnek. Hal-, bálna-, fóka-, rénszarvashúst esznek, növényeket, amik ott teremnek, és egyebeket. Télen sok mulatságos dolgot csinálhatnak, így jégkorongozhatnak, szánkózhatnak, korszolyázhatnak, csúszkálhatnak, hódeszkázhatnak, sízhatnak, és játszhatnak a hóban, de biztosan nagyon jól fel kell öltözniük!

Kérdés: Hogyan jutottak az emberek az Északi–sarkra?

Válasz: Ez a történet visszanyúlik a Babel tornyáig. Az őseik azután költöztek

ide, miután Isten összehavarta a Noé unokáinak nyelvét, kb. 4200 évvel ezelőtt. A Babel tornyáról többet olvashatsz a Bibliában, az 1 Mózes 11-ben.

Forrás: www.answersingenesis.org (engedélyezett fordítás)

**IÁS DÁ JÓ MÓ JERE ÉZSA
SEZ MIÁS NÁS NIEL**

Ha a külső körben található szótagokat a helyes sorrendben, páronként egymás mellé illeszted, akkor öt próféta nevét kapod meg.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

A Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház gyermeklapja.

www.reformatus.org

Kis Zarándok

Postacím: Cluj Napoca 400380 Otetului 18A. Romania

Elektronikus levélcím: kolozsvar@reformatus.org (Ro) vagy kgtmi@t-online.hu (Hu)

Telefon: 0040723368408 vagy 0040364109567 (Ro) vagy 003646412558 (Hu)

A fejlécen szereplő rajzot Vic Lockman szíves engedélyével közöljük.